

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/21-13984-017
Otsuse kuupäev	7. veebr 2022
Komisjoni koosseis	Esimees Margus Kingisepp, liikmed Mari-Liis Aas, Arno Sillat
Tarbija	
Kaupleja	OÜ KESE QUATRE GRUPP, 11173040
Tarbija nõue	Hinna alandamise nõue.
Asja läbivaatamise aeg	25. jaan 2022

Resolutsioon:

1. Jätta tarbija nõue rahuldamata.

Asjaolud:

Tarbija on pöördunud 02.11.2021 Tarbijavaidluste Komisjoni (edaspidi komisjon) poole avaldusega.

Komisjon alustas asjas menetlust 11.11.2021.

Tarbija avalduse kohaselt tellis tarbija 22.09.2021 veebipoest www.rattad24.ee neli rehvi Continental Conti Ice Contact 2., 225/55/R17, 101, uus naastrehev, KK: 148861, Demo rehvi ning tasus 380 eurot.

Tarbija sõnul kinnitati talle, et tellitud demorehvid on valmistatud 2019-2020 aastal, kuid tegelik rehvide valmistamise aeg on 2018 aasta esimene nädal.

Tarbija lisab, et kättesaamise hetkeks olid rehvid juba üle 3 aasta ja 9 kuu vanused ning nii vanu rehve ta ei oleks ostnud, kui oleks nende tegelikku valmistamise aega teadnud.

11.11.2021 edastas komisjoni sekretariaadi (edaspidi Sekretariaat) ülesandeid täitev Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Amet tarbija avalduse materjalid kauplejale seisukoha võtmiseks. Kaupleja vastas avaldusele 18.11.2021 saadetud kirjaga, milles pakub lahenduseks teha järgmise rehvi vahetus 20% soodsamalt.

Kaupleja vastusele saadetud täiendavates seisukohtades märkis tarbija, et maksis rehvide eest, mis pidid olema valmistatud aastatel 2019 või 2020. Kinnituse tootmisaja kohta sai tarbija kaupleja kontorist.

Tarbija teavitas koheselt, et ei saanud kirjeldusele vastavat kaupa. Teavitamisest on möödas rohkem kui poolteist kuud.

Tarbija leiab, et tootmise aeg on oluline. Talverehvide valmistajad teavitavad oma kodulehel, et talverehvide kasutusiga on viis aastat. Pärast seda ei ole soovitatav neid rehve materjalist tekkinud muudatuste tõttu talvel kasutada. Eesti Vabariigi valitsuses on ka arutatud talverehvide kasutamise ees piiramist viiele aastale. See tähendab, et antud rehvide sihipäraseks kasutamiseks on jäänud kaks aastat kolme või nelja asemel.

Tarbija kinnitab, et rehvid pani ta autole alla, sest ei saanud mõistliku aja jooksul oma pretensioonile vastust ja ilmastikuolud muutusid. Ta on neid rehve vähe kasutanud, sest reeglina käib töö jalal.

Tarbija pani rehvi vahetusel tähele mitmeid puudusi. Sellise teenindusega ei ole pakutud

lahendus tarbijale vastuvõetav.

Arvestades seda, et tarnitud rehvide sihipärase kasutamise aeg on tunduvalt lühem, kui tarbijale teada anti, siis on tarbija jaoks lahenduseks rehvide ostusumma osaline kompenseerimine.

Vaidluse läbivaatamise ettevalmistamise käigus pooled lahenduseni ei jõudnud.

Tarbija nõue: kompensatsioon saamata jäänud kasutamisaja eest 1/4-1/3 rehvide eest makstud hinnast.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja teatas vastuses tarbija avaldusele et need on ikkagi kasutatud rehvid, kuigi väga vähe. Nende hind on ka vastav. See asjaolu, et need on 2018 aastal toodetud, mitte 2019 neid kindlasti reaalsuses ei tee soodsamaks ega halvemaks.

Kaupleja mõonab, et tema tööline võis anda veidi vale infot doti kohta, päringuid on palju aga mitte kõik pole ostjad. Samuti vahel tuleb suurem partii sarnaseid rehve korraka ja neid ei jagata doti järgi, sest selleks ei ole suurt vajadust aga ajakulu on suur.

Kaupleja leiab, et tal ei ole kohustust nüüd rehve tagasi võtta, sest hakates neid kasutama nõustus tarbija sellega, et need sobivad talle.

Lahenduseks pakub kaupleva tehakse järgmise rehvivahetuse 20% soodsamalt. Rehvid, mis osteti on head.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, hinnanud kõiki asjaolusid ja tõendeid kogumis, leidis, et tarbija nõue tuleb jätta rahuldamata.

Esmalt tuvastas komisjon, millise lepingu tunnustele pooltevaheline suhe kvalifitseerub.

Komisjon tuvastas esitatud materjalide alusel, et vaidluse osapooled oli sõlminud 22.09.2021 müügilepingu tunnustele vastava lepingu võlaõigusseaduse (VÕS) § 208 lg 1 järgi.

Leping vastab tarbijalemüügilepingu tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses.

Komisjon kvalifitseeris tarbija nõude selle sisust lähtudes hinna alandamise nõudena.

Komisjon kontrollis järgnevalt, kas tarbija nõude puhul on täidetud hinna alandamise tingimused.

Tarbijakaitseaduse (TKS) § 9 lg 1 kohaselt peab kaup vastama kehtestatud nõuetele, olema sihipärasel kasutamisel ohutu tarbija elule, tervisele ja varale ning selliste omadustega, mida tarbija tavaliselt oigustatult eeldab. Tarbijale müüdav kaup peab vastama lepingutingimustele võlaõigusseaduses sätestatu kohaselt.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 76 lg 1 kohaselt tuleb kohustus täita vastavalt lepingule või seadusele.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 217 lg 1 ja lg 2 p 1 kohaselt peab ostjale üleantav asi vastama lepingutingimustele ja sealhulgas ka kvaliteedi osas.

VÕS § 217 lg 2 p 1 järgi ei vasta asi lepingutingimustele, kui sellel ei ole kokkulepitud omadusi.

Komisjon tuvastas asja materjalide alusel, et poolte vahel puudub vaidlus selle osas, et

tarbijale anti üle rehvid, mille valmistusajaks oli 2018.a. 1. nädal. Kaupleja ei ole ümber lükanud tarbija väidet, et talle lubati tarnida 2019 või 2020 aastal valmistatud rehvid.

Komisjon leidis, et kaupleja oli lepingutingimustele mittevastavate rehvide üleandmisega rikkunud poolte vahel sõlmitud lepingut VÕS § 100 tähenduses. Lepingu rikkumisest tulenevalt on tarbijal õigus kasutada VÕS § 101 toodud õiguskaitsevahendeid.

VÕS § 101 lg 1 p 5 kohaselt võib võlausaldaja võlgniku kohustuse rikkumise korral nõuda hinna alandamist.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 112 lg 1 kohaselt juhul, kui lepingupool võtab vastu kohustuse mittekohase täitmise, võib ta alandada tema poolt selle eest tasumisele kuuluvat hinda võrdeliselt kohustuse mittekohase täitmise väärtuse suhtele kohase täitmise väärtusesse. Kohase ja mittekohase täitmise väärtused määratakse kohustuse täitmise aja seisuga. Kui kohase ja mittekohase täitmise väärtusi ei saa täpselt kindlaks teha, otsustab väärtuste suuruse asjaolusid arvestades kohus.

Komisjon tuvastas, et tarbija oli vastu võtnud kohustuse mittekohase täitmise sellega, et oli rehvid paigaldanud autole alla.

VÕS § 112 lg 2 kohaselt hinna alandamine toimub avalduse tegemisega teisele lepingupoolele.

VÕS § 112 lg 3 järgi hinna alandamiseks õigustatud lepingupool, kes on juba maksnud alandatud hinda ületava rahasumma, võib hinna alandamise korral nõuda ülemäära makstu tagastamist vastavalt VÕS § 189 lõikes 1 ja § 191 lõikes 1 sätestatule.

Kujunenud kohtupraktika kohaselt peab hinna alandamisele tuginev pool hinna alandamise eeldusena kohase ja mittekohase täitmise väärtusi üldjuhul tõendama (Riigikohtu otsus tsiviilasjas nr 3-2-1-16-17, p 23). See tähendab, et hinna alandamisest tuleneva raha saamise nõude esitanud isik peab üldjuhul esitama komisjonile tõendid kohase ja mittekohase täitmise väärtuse kindlakstegemiseks.

Tarbija on nõudnud hinna alandamist 1/3-1/4 rehvide ostusummast, kuid ei ole tõendanud kohustuse kohase ja mittekohase täitmise väärtusi. Tarbija ei ole esitanud objektiivselt hinnatavaid tõendeid, millest nähtuks ostetud rehvide omaduste halvenemine ühe aasta jooksul nende mittekasutamisel (laos seismisel) 1/3-1/4 rehvi maksumuse ulatuses. Tarbija poolt viidatud rehvitootjate kodulehel esitatud soovituslik info rehvi kasutusaaja kohta ei ole tõendina asjakohane, kuivõrd selline teave puudutab ainult kasutusele võetud rehvide lubatud kasutusaega. Puuduvad tõendid, millest nähtuks, et 2018. aastal toodetud rehvidel on kasutusaeg piiratum võrreldes 2019.aastal toodetud rehvidega.

Eeltoodust lähtudes leidis komisjon, et vaidlusaluses juhtumi puhul ei ole täidetud hinna alandamise nõutavad eeldused, mistõttu puudub alus nõude rahuldamiseks.

Otsuse tegemisel lähtus tarbijavaidluste komisjon tarbijakaitseaduse §-dest 40 lg 1-3; 57; 58.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Margus Kingisepp
/allkirjastatud digitaalselt/

Mari-Liis Aas
/allkirjastatud digitaalselt/

Arno Sillat
/allkirjastatud digitaalselt/